

TROUBSKÝ FARNÍ LIST

V letošním roce uplynulo 1050 let od založení pražského biskupství.

Sv. Vojtěch, první český biskup

Milí farníci a všichni spoluobčané a přátelé farnosti Troubska!

velikonoční číslo vychází se zpožděním způsobeným technickými problémy, ale stále se nacházíme ve velikonoční době a je správné, že trvá delší dobu než vánoční. Má to také velkou symboliku. Vánoce znamenají zazáření Světla, ale temnota ho chtěla pohltit. Velikonoce znamenají nemožnost pohlcení tohoto Světla a ujišť ují nás o definitivním vítězství nad temnotami, které ovšem svoje marné úsilí nevzdávají. Toto vítězné Světlo – zmrtevýchvstalý Ježíš Kristus – pověřuje nesením tohoto Světla do světa s ujištěním, že je s námi do konce časů. Chci Vám předložit několik myšlenek pražského arcibiskupa Jana Graubnera pronesené na Evropském Synodálním setkání v Praze:

„Ukázalo se, že i mnozí lidé v církvi aktivní neznají Bibli, ani nauku církve. To není nejlepší vysvědčení. Myslím, že právě proto je nyní třeba naslouchat především Božímu hlasu a ptát se: Co nám říká Ježíš, který společenství církve založil a mimo jiné do ní pozval i nás. Ani křesťané nezůstali ušetření přílišného soustředění na sebe a na svá práva. Bůh se v mnoha případech stal jen pomocníčkem při realizaci našich plánů a hledání našeho štěstí. Ti, kterým se zdálo, že pomocník dostatečně neslouží, ho pak propustili ze svých služeb. Přestali s ním počítat. Přestali potřebovat i církev. V takovém postoji je utvrdil i pohled na špatný příklad některých věřících a na kněžské skandály. Zvláště je to vidět na mladé generaci.

Kristus nám silně připomíná náš úkol být světlem světa: Já jsem přišel na svět jako světlo, aby žádný, kdo věří ve mne, nezůstal v temnotě (Jan 12,46). A jinde: Pokud jsem na světě, jsem světlo světa (Jan 9,5). Snad můžeme vyvodit, že my jsme světlo světa jen

potud, pokud v nás žije Kristus. Jestli musíme konstatovat, že jako církev v Evropě nejsme dostatečným světlem pro společnost, pak musíme pokorně přiznat, že taky patříme mezi ty, kteří měli rádi tmu, protože i některé naše skutky byly zlé.

Z této situace nám nepomůže žádná lidská moudrost, chytračení nebo vytáčky. Tím méně snaha přizpůsobit se světu. Jediným správným postojem je přijmout Kristovu výzvu, s níž začal své veřejné vystoupení: Obrat' te se. Boží království je blízko. (Mt 4,17) Někteří překládají to obrat' te se krásným: začněte myslet jinak. Myslím, že dnes to znamená: Přestaňte myslet světským způsobem a přijměte myšlení Boží. Neprosazujte své vidění, ale přijměte to Boží.“

To jsou slova velkého povzbuzení vydat se touto velikonoční cestou podle vzoru Ježíše Krista, který jde vstříc člověku až do krajnosti. „Ponížil se“ s odvahou, že zdánlivě bude poražen, ale naopak ukázal, že to je cesta k odpuštění a smíření mezi lidmi a otvírá smíření s Bohem. Požehnané dny nejen velikonoční doby přeje

František Koutný, farář

Seniorská kavárna

Jako reakce na synodální proces, kde byla v mnoha výstupech vyjádřena touha po setkávání, se nedávno rozběhla v naší farnosti nová aktivita – *Seniorská kavárna*.

Scházíme se pravidelně každý třetí čtvrtek v měsíci na faře. Začátek je v 15 hodin, v 16 hod. je krátký program s duchovním zaměřením a až do 17.30 si můžeme povídat. Pak je možnost jít do troubkové kaple na modlitbu sv. růžence a na mši svatou. Můžeme využít i farní zahradu. Termíny setkání do konce prázdnin: 18.května, 15.června, 20.července, 17.srpna– budou vždy včas připomenuty v ohláškách. Ke kávě se pokaždé sešlo hodně zákusků, a protože jsme my seniři celý život zvyklí neplýtvat, dohodli jsme se na koordinaci.

Kdo bude chtít něco sladkého nebo i slaného připravit, může zatelefonovat paní Květě Vechetové a domluvit se. Stačí i den předem. Telefon na Květu – 731 190 504.

Na kávičku a popovídání je zván každý, kdo má čas a chuť přijít. Můžete s sebou vzít i „nekostelové“ přátele.

Ilona Pešková

Jesus Christ Supermlád ve Střelcích

Na konci letošní vánoční doby, v neděli před svátkem Hromnic, odehrál ve střelickém kostele amatérský divadelní soubor Spojené farnosti muzikál Jesus Christ Supermlád. Je to muzikál o událostech, které se staly kolem roku NULA v Betlémě.

Betlémský příběh začíná před Ježíšovým narozením a seznámí diváky i s tím co mu předcházelo. Následuje radostí z Ježíškova narození a pokračuje těžkostmi, které život boží rodiny dále provázely. Setkáme se s Josefem a Marií, s Herodem, s Mudrci od východu, s pastýři a dalšími obyvateli Betléma. Představení končí nadějí, že ten, na kterého všichni čekali, je na světě. Zahraný vánoční příběh potěšil něžností a opravdovostí s jakou herci vystupovali. Bylo to milé rozloučení s vánočními dny a každý se díky představení mohl přenést do Betléma před více než 2000 lety.

Divadelní soubor Spojené farnosti již od 90. let minulého století přináší divákům muzikálová představení, která jsou inspirována Biblí. Členové souboru pocházejí z více jak 10 farností v okolí Brna, hlavně z okolí Zbraslavi. Herci, amatéři, hrají tam, kde je pozvou. Může to být v kostelích, školách, tělocvičnách. Další představení jsou například: Tarsan – příběh o Pavlovi z Tarsu, Gedeón - starozákonní příběh o lidské odvaze se rozhodnout, Nestříhat! – muzikál o Samsonovi.

Více si o souboru můžete přečíst na stránkách: <https://spojene-farnosti.webnode.cz>.

Hana Vlachová

Velikonoce 2023

Člověk se stává bytostí, která ztrácí radost z toho, že existuje, že putuje dějinami, které i přes jejich problematičnost mají smysl. Jedním ze zastavení v historii lidstva jsou Velikonoce. Kříž na Golgotě (Mk 15,21-24) a prázdný hrob (Lk 24,1-12). Bolest a radost. Smrt a život. Kříž je prvotní příčinou. Nevhodně člověku připomíná jeho smrtelnost a slabost. Právě tu, kterou jsme odstranili, tu, která nebývá na obrazovkách ani na plakátech, která se krčí nanejvýš v koutech sanatorií, v LDN, a tam – nikým nenavštěvována – našťěstí není vidět. A kdyby jen to. Kříž připomíná selhání, pro dnešní moderní svět hanlivý pojem. Jsem vinen. Diskriminuje mě, když mi upírá mé lidské právo být považován za hodného člověka. Je symbolem včerejší církve, která soudí, která se odvažuje tvrdit, že i já se svým životem podílím na smrti toho, který tam visí, pokud nebudu mít dost sil k vnitřní proměně životních postojů.

Nepotřebujeme, aby nám ten symbol nepohody něco vyčítal. Chceme laskavost, která hladí, ne lásku Krista, který se dává přibít na kříž, nechceme probodené boky, ze kterých tryská krev a voda. To je příliš silný nápoj pro malátný a tápající rozum, který razí heslo „všeho s mírou“, který každou oběť pro bližního nejprve opatrně zváží. Kříž se nehodí do reklamy, nehodí se na zdi obchodních center. Není svěží, není hebký ani exotický, neposkytuje zážitky snů a jeho receptura je stále stejná. Jak by mohl oslovit? Bráníme se mu, ale stejně ho každý z nás nějakým způsobem denně musíme nést. Zatěžuje už tak těžké životní povinnosti i toho, který je k němu přibitý. Končí

den Velkého pátku. Ježíš zemřel. Dílo na kříži se naplnilo. Ticho, smutek, čekání.

Po každé noci přichází svítání, jedno, druhé, třetí... „Tu městem ještě spícím letí radostná zvěst: je prázdný hrob. A přátelé i nepřátelé šeptají kradmo, rozechvěle: On vstal! On vstal! Je prázdný hrob!“ (Václav Renč, Popelka Nazaretská) Velikonoce jsou svátky radosti a naděje. Příběh starý dva tisíce let je stále aktuální, můžeme si ho připomínat. Proniká až k nám. Jak se k němu postavíme, záleží na každém z nás. Kříže postavené našimi předchůdci svědčí o pokoře, víře, veliké naději a vytrvalosti v modlitbě.

V jisté židovské vesničce se tradoval určitý zvyk. Když obyvatelům hrozilo nějaké nebezpečí, celá vesnice se vypravila za rabínem a prosila ho, aby se modlil za to, aby Bůh hrozící neštěstí odvrátil. Tajemství modlitby ale spočívalo v tom, že rabín musel jít na určité posvátné místo v lese, musel tam zapálit posvátné světlo a pomodlit se speciální modlitbu. Musely být splněny všechny tři podmínky: posvátné místo, posvátné světlo a speciální modlitba. Tradice potvrzuje, že pokud byly splněny všechny tři podmínky, neštěstí bylo od vesnice vždy odvráceno. Léta ubíhala, starý rabín zemřel a na jeho místo nastoupili další rabíni. Přicházeli před Pána, Hospodina, a takto se modlili: „Pane Bože, jsem tady, na tomto posvátném místě, a zapaluji posvátný oheň. Odpusť mi, Pane, ale posvátnou modlitbu jsem zapomněl. Můžeš mi navzdory tomu pomoci?“ A Pán odpověděl: „Ano. I když se nepomodlíš speciální modlitbu, pomůžu vám.“ Přešla další léta a rabínovi nástupci se modlili k Pánu takto: „Pane, zde jsem, na posvátném místě, ale zapomněl jsem posvátnou modlitbu. Ale zapomněl jsem i to,

jak se rozžíná posvátný oheň. Můžeš nám i přesto pomoci?“ A Pán odpověděl: „I když jsi zapomněl tajemství rozžihání posvátného ohně i speciální modlitbu, i tak vám pomůžu.“ Vesnici opět hrozilo neštěstí. Rabín se vydal k Pánu a takto se pomodlil: „Pane, nevím, co se modlil můj předchůdce, ani nevím, jaké světlo používal, aby vytvořil posvátnou atmosféru. Dokonce jsem zapomněl i to, kde je to místo, kam se můj předchůdce chodil modlit. Co mám tedy, Pane, dělat?“ A Bůh odpověděl: „Jen se modli.“ A Bůh neštěstí od vesničky odvrátil.

Z knihy Moudrosti (Bible, Mdr 11,22) moudrost, která nás snáší z výšin našeho velikášství, aby byla přijata do srdcí moudrých a chápajících: „Pane, celý svět je před Tebou jako prášek na vahách, jako kapka rosy, která zrána padá na zem...“ Hluboká a nádherná slova, která by měla být slyšena v místech, kde je narušena harmonie mezi lidmi, kde chybí mystický rozměr života. Nad tichou zemí letěli dva andělé. Anděl dneška a Anděl zítřka. Anděl dneška řekl: „Každý dnešní dech je zaznamenán.“ Anděl zítřka řekl: „Každým dnešním dechem si člověk píše zítřek. Dnešní vteřinou si člověk otevírá jednu ze dveří. Buď dveře do bolesti, tmy a smrti, nebo dveře do radosti, světla a života.“

Mgr. Marie Kubová

Smeč lásky

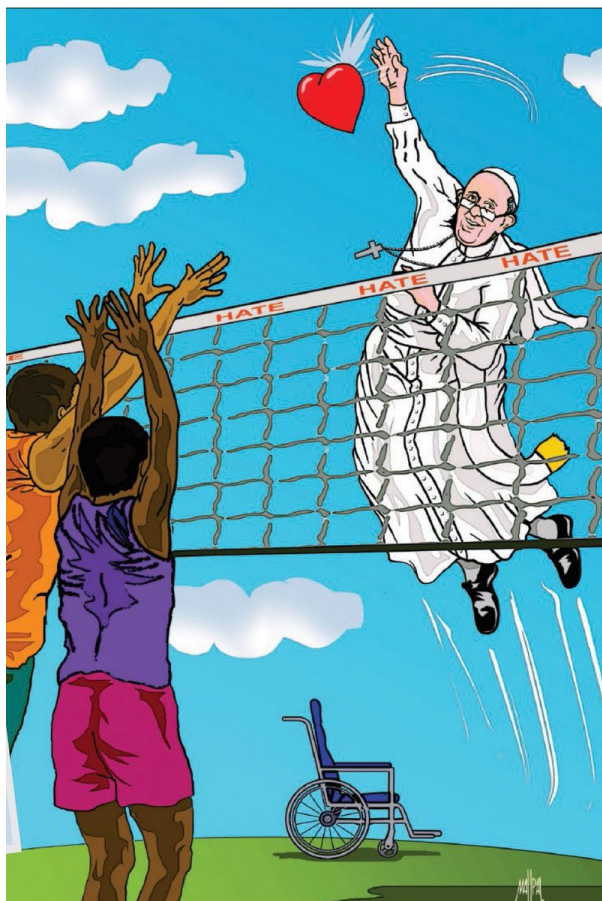
Bohužel už druhé velikonoce prožíváme v atmosféře války, vlastně přesněji řečeno v atmosféře válek. Myslíme především na Ukrajinu, která je nám nejbližší a nevypočitatelnost agresora, který nebere ohledy na základní mezinárodní právo nás nemůže nechat klidnými. I když u nás nepadají bomby a nemusíme se skrývat, nemůžeme rezignovat na solidaritu s trpícími a ohroženými a na pomoc jaká je v našich možnostech.

Papež František neustále vyzývá zodpovědné k ukončení ozbrojených konfliktů a k hledání mírových řešení a k účinné pomoci. Toto například ukázala také jeho apoštolská cesta do Demokratické republiky Kongo a do Jižního Súdánu. Volání k ukončení násilností jsou také provázeny výzvami k odpuštění, které přetrhává spirálu násilí a překonává nenávist. K tomuto tématu vznikla zajímavá „karikatura“ papeže znázorňující jeho vzepětí sportovním vyjádřením, které odpovídá na ránu (přemáhá – hate – nenávist) smečí lásky. Někomu by to mohlo připadat jako reklama k sv.Valentinovi. Ten však také na nenávist odpovídal odpuštěním a láskou.

Velikonoce nám ukazují ten vrcholný příklad a zdroj naděje. Ježíš Kristus – Syn Boží přijímá na sebe lidství se smrtelností a na nenávist, která ho přibíjí na kříž odpovídá odpuštěním. A když pak se ukazuje jako Vítěz nad smrtí, posílá své učedníky, aby učili odpuštění a smíření, aby nesli do světa pokoj, pravdu a lásku která vítězí nad lží a nenávistí. To musí začínat u každého jednotlivce, aby se z pohodlnosti invalidního vozíku dokázal zvednout a smíření a lásku nabídnout, aby

se to dělo v našem malém světě a mohlo proměnit i všechny „mocné“ tohoto světa.

František Koutný, farář

Setkání redaktorů farních listů

V sobotu 29. dubna 2023 proběhlo po covidové přestávce opět setkání redaktorů farních listů. Tentokrát se nekonalo jako tradičně v prostorách biskupství na Petrově, nýbrž v novém kostele bl. Restituty v Brně na Lesné. Poprvé ve své funkci nám sloužil mši svatou otec biskup Pavel. Poté následovalo povídání o vzniku kostela a rovněž i seznamovací kolečko ve společenské místnosti, což obsahovalo informace od každého redaktora (farnost, název FL, jak často vychází, jak moc lidé (ne)posílají příspěvky atd.) Ke slovu se dostala i tisková mluvčí Martina Jandlová, otec biskup a ředitel radia Proglas, P. Martin Holík. Závěrem jsme si prohlédli věž se 16 zvony. Děkujeme za toto příjemné setkání.

Jana Feitová

Rozhovor s biskupem Pavlem

Biskup Konzbul po roce: Byla to pro mne výzva

V den výročí posvěcení katedrály sv. Petra a Pavla 21. května roku 2016 jmenoval papež František tehdejšího dómského faráře Pavla Konzbula pomocným biskupem brněnským. O šest let později, 26. května 2022, ho jmenoval 14. biskupem brněnským. Při příležitosti prvního roku v čele brněnské diecéze jsme požádali otce biskupa Pavla o krátký rozhovor.

Otče biskupe, co pro vás bylo v tomto prvním roce největším překvapením?

Osobně pro mne bylo příjemným překvapením, jak bylo jmenování přijato. To mne na jednu stranu naplňovalo radostí, na druhou stranu jsem si uvědomoval osobní slabost. Byla to pro mne výzva ještě více spolehnout na Boží milost a podporu a uvědomit si spolu s mým patronem apoštolem Pavlem, že nejsem žádná Excellence, ale jen obyčejné nedochůdče s celkem zajímavým úkolem.

Jaké rozhodnutí bylo nejtěžší?

Pokud se člověk odevzdá Božímu vedení, tak mám osobní zkušenost, že Bůh s člověkem pracuje „salámovou metodou“, krájí po malých kolečkách. Pak již nejde o to, co je nejtěžší, ale o něco jiného - vydržet. Matematik by řekl „držet správnou derivaci“. Proto prosím každý večer Boha o vytrvalost a trpělivost právě pro nadcházející den.

Kdybyste chytil zlatou rybku, jaká tři přání byste vyslovil?

Rybář chytí zlatou rybku a ta mu povídá: „Když mne pustíš, splním ti tři přání.“ Rybář ji pustí, rybka odplave, a povídá: „Ti lidé dnes uvěří všemu...“ Já bych rád věřil tomu, že mne neopustí dar humoru, který mi pomáhá nevnímat vše smrtelně vážně, a především mi pomáhá odpouštět. Za tento dar jsem vděčný Bohu, nikoli rybce zlaté.

Co popřete naší diecézi do budoucna?

Rád bych popřál všem v brněnské diecézi, aby byla společenstvím, které umí s noblesou odpouštět, v maličkostech se řídit zdravým rozumem, a ve velkých věcech vírou.

Otče biskupe, děkujeme.

zaznamenala Martina Jandlová

Modlitba s papežem 2023

P = úmysl papeže N = národní úmysl

KVĚTEN

P – Za hnutí a skupiny v církvi

Modleme se, aby církevní hnutí a skupiny znovu denně objevovaly své evangelizační poslání a sloužily potřebám světa svými charismaty.

N – Za mladé lidi

Modleme se za mladé lidi, kteří touží po manželství, aby našli svého životního partnera a měli odvahu odevzdat se jeden druhému podle nároků evangelia.

ČERVEN

P – Za zrušení mučení

Modleme se, aby se mezinárodní společenství zavázalo ke konkrétním krokům k vymýcení mučení a zajistilo podporu obětem a jejich rodinám.

N – Za biřmovance

Modleme se za ty, kdo letos přijímají svátost biřmování, aby se stali šířiteli radostné zvěsti.

ČERVENEC

P – Za prohloubení života z eucharistie

Modleme se, aby katolíci postavili do středu svého života slavení eucharistie, které hluboce proměňuje lidské vztahy a otevírá je setkání s Bohem i bližními.

N – Za manžele

Modleme se za manžele, aby společně strávený čas dovolených a prázdnin prohloubil jejich vzájemnou úctu a věrnost.

SRPEN

P – Za Světový den mládeže

Modleme se, aby Světový den mládeže v Lisabonu pomohl mladým lidem znovu naplno žít evangelium a svědčit o něm v jejich vlastním životě.

N – Za dobrovolníky ve farnostech

Modleme se za všechny, kdo se aktivně podílejí na životě farních společenství, aby pro ně byla služba zdrojem radosti a pokoje.

Některé plánované termíny v roce 2023

- 13.5. 2023 – Diecézní setkání mládeže v Žarošicích
- 16.5. 2023 – Mše svatá v kapli v Popůvkách v 18:00
- 21.5. 2023 – Hody v Popůvkách, mše svatá v 9:00
v zasedací místnosti Obecního úřadu
- 28.5. 2023 – Hody v Troubsku (Slavnost Seslání Du-
cha Svatého)
- 4.6. 2023 – První svaté přijímání, mše svatá v 9:00
(Slavnost Nejsvětější Trojice)
- 8.6. 2023 – Slavnost Těla a Krve Páně - po mši svaté
průvod obcí (za příznivého počasí)
- 11.6. 2023 – Varhanní koncert ve farním kostele
v 18:00
- 16.6. 2023 – Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova,
mše svatá v 18:00
- 25.6. 2023 – Hody v Ostopovicích, mše svatá v 9:00
před kaplí
- 30.6. 2023 – 50. výročí kněžského svěcení otce Fran-
tiška, mše svatá v 18:00, poté táborák na
farní zahradě
- 5.-12.8. 2023 – Dívčí Chaloupka v Horních Věstonicích
- 12.-13.8. 2023 – Staré Hody v Troubsku
- 10.9. 2023 – Farní den, mše svatá v 10:00 na farní
zahradě

Pravidelné bohoslužby ve farnosti Troubsko

Úterý	18:00 h	Kaple Bosonohy
Středa	18:00 h	Kaple Ostopovice
Čtvrtek	18:00 h	Kaple Troubsko
Pátek	18:00 h	Farní kostel
Neděle	7:30 h a 9:00 h	Farní kostel

Kontakty farnosti Troubsko

Římskokatolická farnost Troubsko

Úzká 30/4 664 41 Troubsko

telefon: +420 547 227 053 (fara naproti kaple)

webové stránky: <http://farnost.troubisko.cz/>

farář: Mons. František Koutný, mobil: +420 603 597 155

Statistika farnosti (k 30.4. 2023)

Křty

- 8.1. 2023 – Vítězslav Václav Křivánek
- 25.3. 2023 – Dorota Faterová
- 1.4. 2023 – Daniel David Rajniak
- 15.4. 2023 – Romana Devečková

Pohřby

- 15.12. 2022 – Marie Kiliánová
- 6.1. 2023 – Františka Kroutilová
- 10.1. 2023 – Zdenka Putnová
- 12.1. 2023 – Marie Böhmová
- 21.1. 2023 – František Beránek
- 3.2. 2023 – Ing. Blanka Orlová-Končická
- 17.2. 2023 – Marie Koutňáková
- 18.2. 2023 – Jaroslava Bartoňková
- 18.3. 2023 – Anna Kratochvílová
- 24.3. 2023 – Božena Juráňová
- 25.3. 2023 – Drahomíra Daňková

30.4. uplynulo 50 let od smrti **Václava Renče**, českého básníka, dramatika a překladatele, autora básnické skladby *Popelka Nazaretská*, která vznikla, když byl vězněn komunistickým režimem.

Redakční rada: Mons. František Koutný, rodina Feitova
E-mail: JanaFeitova@seznam.cz
Určeno pouze pro vnitřní potřebu farnosti.